

ΕΚΕΙΝΟΣ

ΕΚΕΙΝΟΣ, -Η, -Ο κ. **ΚΕΙΝΟΣ, -Η, -Ο**, αντων. [*<αρχ. εκείνος>*], εκείνος. **1.** αναφορά σε άγνωστο άτομο: «ποιος είναι εκείνος που στέκεται στη γωνία;». **2.** λέγεται και αντί ονόματος που για διάφορους λόγους δε θέλουμε να αναφέρουμε: «πέρασε και σε ζητούσε εκείνος, ξέρεις εσύ». **3.** λέγεται, πολλές φορές, πάνω στην προσπάθειά μας να θυμηθούμε κάτι που μας διαφεύγει προσωρινά: «δώσε μου εκείνο, να δεις μωρέ πώς το λένε... -Τι το θέλεις; - Να ξεκαρφώσω αυτό το καρφί. -Την πένσα. -Αυτή, που να πάρ' η ευχή!». **4.** λέγεται για πρόσωπα ή πράγματα γνωστά ή σπουδαία που ανήκουν στο παρελθόν: «θυμάσαι εκείνον τον σπουδαίο καθηγητή! || τι έχεις να πεις για κείνη την περίπτωση που λίγο έλειψε να σκοτωθούμε!». (Ακολουθούν 20 φρ.)·

- από πού 'σαι κλωναράκι; -Από κείνο το δεντράκι, βλ. λ. [δεντράκι](#)·
- από τούτα κι από κείνα, βλ. λ. [τούτος](#)·
- εκείνα που ήξερες να τα ξεχάσεις ή εκείνα που ξέρεις να τα ξεχάσεις, βλ. λ. [ξέρω](#)·
- άσε εκείνα που ήξερες! βλ. λ. [ξέρω](#)·
- εκείνη τη φορά, βλ. λ. [φορά](#)·
- εκείνον που βλέπει ο παπάς, εκείνον θυματίζει, βλ. λ. [παπάς](#)·
- εκείνος που..., όποιος: «εκείνος που θα μου βρει το σκυλάκι που έχασα, θα αμειφθεί γενναία»·
- εκείνος που κλαίει για ξένες πίκρες, χάνει τα μάτια του, βλ. λ. [πίκρα](#)·
- εκείνος που κρατάει τον αετό απ' την ουρά και τη γυναίκα απ' το λόγο της, δεν κρατάει τίποτα, βλ. λ. [γυναίκα](#)·
- εκείνος που περιμένει απ' άλλονε, πολύ αργά δειπνάει, πρέπει ο καθένας να στηρίζεται στις δικές του δυνάμεις αν θέλει να είναι ανεξάρτητος: «πρέπει να προσπαθήσεις να είσαι οικονομικά ισχυρός, γιατί, εκείνος που περιμένει από άλλονε, πολύ αργά δειπνάει»·
- και του κουμπάρου ο σκύλος, σύντεκνος είναι κι εκείνος, βλ. λ. [σύντεκνος](#)·
- μ' αυτά και με κείνα, βλ. λ. αυτός·
- με τούτα και με κείνα, βλ. λ. [τούτος](#)·
- ν' αφήσεις εκείνα που ήξερες, βλ. λ. [ξέρω](#)·
- να και τούτη να και κείνη, βλ. λ. [τούτος](#)·
- να ξεχάσεις εκείνα που ήξερες, βλ. λ. [ξέρω](#)·
- όλα έρχονται στην ώρα τους σε κείνον που ξέρει να περιμένει, βλ. λ. [ώρα](#)·
- όποιος πάει πρωτύτερα στο μύλο, εκείνος αλέθει, βλ. λ. [μύλος](#)·
- σαλίγκαρος καιότανε κι εκείνος τραγουδούσε, βλ. λ. σαλίγκαρος·
- τον καιρό εκείνο, βλ. λ. [καιρός](#)·